

The background of the cover is a stylized illustration. It features a woman in a black dress holding a flag with yellow stars, set against a blue background. The flag has several yellow stars of varying sizes, some of which are partially cut off by the edges of the frame. The overall style is graphic and modern.

Ulrike Guérot

**DE CORONACRISIS
EN EEN EUROPESE
REPUBLIEK**

ISVV UITGEVERS

Ulrike Guérot

**De corona-
crisis en een
Europese
republiek**

ISVW UITGEVERS

CONTENTS

The Corona Crisis and the Shaping of a European Republic

I Foreword

8

II From EU Legal Community to a Real European Democracy?

24

III Subsidiarity versus Sovereignty

30

IV The European Camps

34

V Who is the Sovereign?

42

VI All Sovereignty Emanates from the People

48

VII Legal Equality

54

VIII A Politicized European Legal Arena

58

IX The Conference on the Future of Europe

68

Notes

93

INHOUD

De coronacrisis en een Europese republiek

- I Voorwoord
9
- II Van een formele Europese gemeenschap
naar een echte Europese democratie?
25
- III Subsidiariteit versus soevereiniteit
31
- IV De Europese kampen
35
- V Wie is de soeverein?
43
- VI Alle soevereiniteit komt van het volk
49
- VII Rechtsgelijkheid
55
- VIII Een gepolitiseerde Europese
rechtsruimte
59
- IX De conferentie over de toekomst
van Europa
69

The Corona Crisis and the Shaping of a European Republic
/ De coronacrisis en een Europese republiek is een tweetalig uitgegeven, bewerkte versie van de Van Eedenlezing die Ulrike Guérot op 11 december 2019 gaf. De Van Eedenlezing is de jaarlijkse internationale lezing van de Internationale School voor Wijsbegeerte in Leusden.

The Corona Crisis and the Shaping of a European Republic

ULRIKE GUÉROT

I

Foreword

This text was written in Spring 2020 during Europe's biggest health, social and economic crisis since World War II, the Corona pandemic, and it hasn't been easy to establish its orientation and tone.

The original idea of contributing to a book in both Dutch and English was to transcribe and adapt an oral presentation which I had the honor to hold in Leusden on December 11th 2019. The location is a lovely and peaceful place in a soft wooded landscape where little bungalows for the participants of the philosophical seminars are nestled under old trees. For over one hundred years, the charming Director-couple of the foundation told me, people have been doing the same thing here: thinking about the world. When googling the city of Leusden on the train to Amersfoort, I learnt that during World War II a Nazi Camp had existed nearby. No place in Europe is free from memories of World War II. In a way, the continent as we know it is the result of World War II.

De coronacrisis en een Europese republiek

ULRIKE GUÉROT

I

Voorwoord

Deze tekst is geschreven in de lente van 2020. Europa onderging op dat moment de grootste crisis sinds de Tweede Wereldoorlog. Een sociale crisis, een economische crisis en een gezondheids crisis: de coronapandemie. Het kostte me dan ook enige moeite om de insteek en toon van deze tekst goed te krijgen.

Op 11 december 2019 mocht ik een lezing houden in Leusden. Het oorspronkelijke idee was om deze lezing te herschrijven en als boek uit te brengen in het Engels en Nederlands. Ik hield de lezing op het landgoed van de ISVW. Het is een prettige, rustige plek in een bosrijk landschap. Deelnemers aan filosofische seminars vertoeven er in kleine bungalows onder de oude bomen. Al honderd jaar denken mensen op deze plek na over de wereld, zo vertelden de charmante filosofen van de stichting ISVW me. Toen ik de stad Leusden onderweg in de trein googelde, kwam ik erachter dat er tijdens de Tweede Wereldoorlog een nazikamp in de buurt was gevestigd. Geen enkele plek in Europa is

The trip to Leusden came as a welcome break during a busy time for me at the end of 2019. I was born close to Venlo at the German side of the border and had cycled throughout the Netherlands during my younger years in the 1970s. In my early professional years of the 1990s, I worked as an assistant in the German Bundestag in Bonn and experienced the intense political cooperation on European Affairs, especially between the German CDU and the Dutch CDA. I have, therefore, always felt safe and familiar in the Netherlands when discussing Europe. Joost van Iersel returns to my memory as one of the leading political figures pushing for Maastricht in these years.

In May 1994, I had the enormous fortune to be invited, in place of the deputy I worked for, Karl Lamers, to a meeting at (then Assistant to Jean Monnet and grand Dutch Parliamentarian) Max Kohnstamm's home in the Ardennes. The goal was to discuss strategies on how to improve and implement the Maastricht Treaty that had just been signed in April 1992, promising an even closer union in Europe. The discussion of the day: How to detail and develop this political union in the near future and nail it down in concrete European measures and politics.

Max Kohnstamm picked me up, with a very old and dirty car, at an abandoned train station in the countryside. We had a forty-five minute drive to his home and during the journey he recounted how, in the 1950s, he would go from Stalin to De Gaulle, from Herbert Wehner to De Gaspari, to discuss the first steps on how to set up a structure for European integration. I remember glancing at him and thinking he must be kidding; had he met Stalin? I was twenty-nine years old. *Tempi passati.*

vrij van de herinneringen aan de Tweede Wereldoorlog. Op een bepaalde manier vloeit het continent zoals we het kennen voort uit deze oorlog.

De reis naar Leusden was een welkome onderbreking van een drukke tijd eind 2019. Ik heb me altijd zeker en vertrouwd gevoeld in Nederland als het over het onderwerp Europa ging. Ik ben geboren in de buurt van Venlo, aan de Duitse kant van de grens, en heb in mijn jeugd in de jaren zeventig veel door Nederland gefietst. Aan het begin van mijn professionele carrière in de jaren negentig werkte ik als assistent voor het Duitse parlement, de Bundestag in Bonn. De Duitse CDU en het Nederlandse CDA werkten toen intensief samen op het gebied van Europese zaken. Ik herinner me Joost van Iersel als een van de leidende politieke figuren die druk uitoefenden op het Verdrag van Maastricht.

In mei 1994 had ik het enorme geluk om uitgenodigd te worden voor een bijeenkomst thuis bij Max Kohnstamm in de Ardennen. Ik mocht in de plaats gaan van afgevaardigde Karl Lamers, voor wie ik werkte. Kohnstamm was in die tijd assistent van Jean Monnet en toen al een groot Nederlands parlementariër. Het doel van de bijeenkomst was om strategieën te bespreken over hoe het Verdrag van Maastricht – dat in april 1992 getekend was – verbeterd en geïmplementeerd kon worden. Het Verdrag beloofde een *ever closer union* – een steeds sterkere eenheid van Europese landen. Die dag discussieerden we over de vraag hoe we de politieke unie in de nabije toekomst konden uitwerken en hoe we haar vervolgens zouden kunnen vastleggen in concrete Europese maatregelen en beleid.

Max Kohnstamm haalde me op in een stokoude, vuile auto, op een verlaten treinstation op het platteland. De reis

Met elke nieuwe crisis verlangen we meer naar een ander Europa. Een nieuw Europa, een meer democratisch Europa. Maar hoe geven we daar invulling aan? Of is 'Europese democratie' een begrip dat weliswaar goed klinkt maar niets betekent?

Ulrike Guérot heeft een antwoord. Volgens haar is het hoog tijd voor een Europese republiek. In heldere taal veegt ze alle slappe compromissen van tafel. Ze pleit voor het einde van de achterhaalde natiestaat en voor een radicale democratisering van Europa. Een Europa waarin wij, de Europese burgers, soeverein zijn en zeggenschap hebben.

De coronacrisis en een Europese republiek
verschijnt in een speciale tweetalige
(Nederlands/Engels) editie.

